PSALMUL 42

1. [1]Cum dorește-un cerb
izvorul
limpede de ape,
/: așa Te doresc eu, Doamne,
să Te am aproape. :/

2. [2]Sufletul meu după Tine,
Doamne, însetează,
/: oare când a mea privire
Fața o să-Ți vază? :/

3. [3]Mă hrănesc și zi, și noapte
numai cu suspine,
/: când îmi spun toți: „Iată, nu e
Dumnezeu cu tine.” :/

4. [4]Mi-amintesc — și-mi vărs tot focul
inimii zdrobite,
/: cum mergeam odată-n fruntea
de mulțimi iubite... :/

5. când mergeam spre Casa-Ți sfântă
vesel și-n cântare,
/: mă urmau mulțimi în albă
zi de sărbătoare. :/

6. [5]Suflete, de ce gemi iarăși
în mâhnire-amară?
/: Ai în Dumnezeu nădejde:
lăuda-L-vei iară. :/

7. El va fi pe totdeauna
sfânta-mi mântuire,
/: Dumnezeul meu puternic,
mare izbăvire. :/

8. [6]E mâhnit adânc, o,
Doamne,
sufletul în mine,
/: de aceea-n locuri grele
mă gândesc la Tine. :/

9. [7]Un val cheamă-alt val, cu vuiet
de căderi de ape
/: valuri și talazuri, Doamne,
vin ca să mă-ngroape... :/

10. [8]Ziua, DOMNU-mi da-
ndurarea-I,
noaptea-I dam cântare,
/: înălțam o rugăciune
Domnului meu mare. :/

11. [9]De aceea zic eu:
„Doamne,
Stânca vieții mele,
/: pentru ce mă uiți în lupta
valurilor grele? :/

12. De ce trebuie să umblu
plin de întristare,
/: sub puterea cea vrăjmașă
grea și-apăsătoare?” :/

13. [10]Parcă oasele-mi se sfarmă
când mă râd vrăjmașii:
/: „Unde-ți este Dumnezeul?”
și bârfesc trufașii. :/

14. [11]Pentru ce suspini în mine,
suflete sărmane,
/: de ce te mâhnești și gemi tu,
suflet plin de rane? :/

15. Ai în Dumnezeu nădejde
căci cânta-L-vei iară,
/: El mi-e mântuirea,
Domnul,
sfânta mea Comoară... :/